

3. Про схвалення Стратегії розвитку системи технічного регулювання на період до 2020 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 № 844-р. Офіційний вісник України. 2015 р. № 69. С. 140. Ст. 2282.

4. Рішення засідання науково-технічної ради у сфері технічного регулювання, стандартизації, метрології та метрологічної діяльності при Мінекономрозвитку України від 22.01.2019. URL. <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=8a1296eb-a9bc-49ed-82d4-ccc7aab5ff10&title=RishenniaZasidanniaNaukovotekhnichnoiRadiUSferiTekhnichnogoRegulivannia-Standartizatsii-MetrologiiTaMetrologichnoiDiialnostiPriMinekonomrozvitkuUkraini-22-01-2019-M-Kiiv>

СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ ІЗ СВІТОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ТОРГІВЛІ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС

Омельченко А.В., завідувач кафедри
цивільного та трудового права ДВНЗ
«Київський національний
економічний університет імені Вадима
Гетьмана», доктор юридичних наук,
професор

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі — Угода про асоціацію) [1] містить ряд положень щодо розвитку процесу реформ та адаптації законодавства в Україні, що сприятиме поступовій економічній інтеграції і поглибленню політичної асоціації. Україна взяла на себе зобов'язання забезпечувати поступову адаптацію законодавства України до *acquis* ЄС відповідно до напрямів, визначених у цій Угоді, та забезпечувати ефективно її виконання.

В науковій літературі можна зустріти застосування таких суміжних понять, як «адаптація законодавства», «гармонізація законодавства», «імплементация законодавства», «зближення

законодавства», «уніфікація законодавства». Однак, як відмічає більшість дослідників, єдиного їх розуміння не існує [2, с. 215, 216; 3, с. 112, 118, 119]. Найбільш загальним є поняття «зближення законодавства», яке за своїм філософсько-логічним змістом охоплює всі інші поняття.

Важливою методологічною основою гармонізації законодавства України із нормами міжнародного права є положення ст. 9 Конституції України про те, що чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України. Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України. Зміст ст. 9 Конституції України дає підстави вважати міжнародні договори не лише джерелом міжнародного права, а й джерелом права України. При цьому основну роль у вирішенні завдання узгодження міжнародних договорів із національною системою законодавства відіграє Закон України «Про міжнародні договори України» від 29 червня 2004 р. № 1906-IV [4], який встановлює порядок укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України.

Співпраця України із СОТ є одним із напрямів реалізації Угоди про асоціацію та найбільш типовим прикладом міжнародної економічної інтеграції, в якому наглядно можна простежити процеси гармонізації законодавства України із міжнародним та європейським правом.

Як відомо, Протокол про вступ України до Світової організації торгівлі, підписаний у м. Женеви 5 лютого 2008 р., був ратифікований Законом України 10 квітня 2008 р. № 250-VI [5].

Відповідно до своєї сфери діяльності СОТ забезпечує загальну організаційну базу для здійснення торговельних відносин між її членами з питань, що стосуються угод щодо врегулювання відносин з конкретних питань міжнародної торгівлі та пов'язаних з ними правових документів, які охоплено в додатках до цієї Угоди. Саме зазначені угоди, які є невід'ємною частиною Угоди про заснування СОТ, чітко окреслюють предмет правового регулювання відносин в рамках СОТ, і тим самим визначають

напрямки гармонізації законодавства держав — членів СОТ із системою договорів СОТ.

Постановою Кабінету Міністрів України від 18 березня 1996 р. № 329 [6] було затверджено план першочергових заходів щодо забезпечення процесу приєднання України до ГАТТ та вступу до СОТ на 1996 рік. В рамках зазначеного плану були передбачені заходи щодо гармонізації окремих положень законодавства України із вимогами СОТ.

Наступним нормативним актом, що містив положення щодо гармонізації законодавства України із вимогами системи договорів СОТ був Указ Президента України «Про додаткові заходи щодо прискорення вступу України до Світової організації торгівлі» від 5 вересня 2001 р. № 797/2001 [7]. Послідовне забезпечення подальшої гармонізації законодавства України з нормами і принципами СОТ було визначене одним із пріоритетних напрямів діяльності Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади у сфері реалізації зовнішньоекономічної політики.

Важливу роль у процесі гармонізації законодавства України із вимогами системи договорів СОТ відіграло прийняття Програми заходів щодо завершення вступу України до Світової організації торгівлі, затвердженої Указом Президента України від 5 лютого 2002 р. № 104/2002 [8].

У Плані заходів щодо адаптації української економіки до вимог СОТ, затвердженому Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2008 р. № 1381-р [9] в частині гармонізації законодавства України із вимогами СОТ було передбачено внесення відповідних змін і доповнень до ряду чинних законодавчих актів, а також розробку та прийняття ряду нових законів з питань, що відносяться до сфери участі України в СОТ.

Важливим документом, прийнятим після вступу України до СОТ, було Рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про звіт Кабінету Міністрів України щодо результатів членства України в Світовій організації торгівлі» (введено в дію Указом Президента України від 4 вересня 2009 р. № 713/2009) [10].

Законодавче забезпечення процесу інтеграції України до СОТ передбачало невідкладне прийняття законів України, спрямованих на приведення національного торговельного

законодавства у відповідність із нормами та вимогами угод СОТ і виконання обов'язків, взятих на себе Українською Стороною перед державами — членами Робочої групи.

Список використаної літератури:

1. Про ратифікацію Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами : Закон України від 10.11.94 р. № 237/94-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 46. Ст. 415.

2. Марченко М.Н. Курс сравнительного правоведения. М.: Городец-издат, 2002. 1068 с.

3. Павлова Н.Г. Курс лекций по сравнительному правоведению. М.: РУДН, 2009. 157 с.

4. Про міжнародні договори України : Закон України від 29.06.2004 р. № 1906-IV. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 50. Ст. 540.

5. Про ратифікацію Протоколу про вступ України до Світової організації торгівлі : Закон України від 10.04.2008 р. № 250-VI. Відомості Верховної Ради України. 2008. № 23. Ст. 213.

6. Про затвердження на 1996 рік плану першочергових заходів щодо забезпечення процесу приєднання України до Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) та вступу до Світової організації торгівлі (СОТ) : Постанова Кабінету Міністрів України від 18.03.1996 р. № 329. URL. <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=329-96-%EF>.

7. Про додаткові заходи щодо прискорення вступу України до Світової організації торгівлі : Указ Президента України від 05.09.2001 р. № 797/2001. Офіційний вісник України. 2001. № 37. Ст. 1684.

8. Про Програму заходів щодо завершення вступу України до Світової організації торгівлі : Указ Президента України від 05.02.2002 р. № 104/2002. Офіційний вісник України. 2002. № 6. Ст. 242.

9. Про затвердження плану заходів щодо адаптації української економіки до вимог СОТ : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.10.2008 р. № 1381-р. URL. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1381-2008-%F0>.

10. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 26 червня 2009 року «Про звіт Кабінету Міністрів України щодо результатів членства України в Світовій організації торгівлі» : Указ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПІДСТАВ ВІДКРИТТЯ СПРАВ ПРО БАНКРУТСТВО

Шталова Л.М., доцент кафедри підприємницького та корпоративного права ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», кандидат юридичних наук

З метою усунення прогалин та колізій нормативно-правових актів, що регулюють відносини банкрутства був прийнятий за основу проект Кодексу України з процедур банкрутства (далі – Проект КзПБ) [1], процедура підписання якого затягнулася. Хоча Проектом КзПБ передбачено впровадження нових механізмів упорядкування відносин неплатоспроможності відповідно європейських стандартів, проте залишаються дискусійними і потребують удосконалення норми, що визначають підстави відкриття справ корпоративного та індивідуального банкрутства.

На сьогодні залишається чинним Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», яким визначені матеріально-правові підстави відкриття провадження у справах про банкрутство — стійка (понад три місяці) і значна (на суму не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітних плат) неплатоспроможність. Таким чином тільки за умови наявності зазначених підстав може мати місце процедура банкрутства.

Згідно із статистичними даними, розміщеними на веб-сайті Судової влади України у 2015 році було відкрито 2985 проваджень у *справах про банкрутство*, за 2016 рік — 2101 справа, у 2017 р. — 1691 справа [2]. Вважаємо, що зазначена тенденція до зменшення кількості відкриття справ про банкрутство пояснюється скоріше збільшенням розміру мінімальної заробітної плати у 2015 році — 1378 грн, у 2016 р. — 1450 грн, у 2017 р. — 3200 грн, у 2018 р. — 3723 грн, у 2019 р. —